

Svodín - aj po vyše dvoch rokoch visí nad tragickým upálením mladého predsedu družstva Zoltána Sáraia otáznik

♦ Niekoľko hodín po tragédii stálo auto Z. Sáraia na pôvodnom mieste pred garážou jeho rodinného domu. Lavý blatník ešte niesol zreteľné stopy plameňov, ktoré mu spôsobili smrteľné popáleniny.

Spred garáže rodinného domu vybehol na ulicu horiaci muž. Kričal na ratu. Z okolitých domov vyšli susedia, z neďalekej krčmy sa vyrútili chlapi a utekali mu oproti. Padol do jarku vedľa cesty, kde naň nahádzali, čo kto mal na sebe. V skorý septembrový večer toho nebolo veľa. Odviedli ho do krčmy. Spálený bol úplne všade, nemohol si ani sadnúť, len stál vedľa pultu a chlapi ho polievali vodou. Ešte vládol s nimi komunikovať,

dokonca aj odísť niekoľko sto metrov domov, kde mal ženu a dieťa. Ani nie dva dni nato však Zoltán Sáraai svojim ťažkým popáleninám v bratislavskej nemocnici podľahol.

Obec s necelými tromi tisíckami obyvateľov bola dovtedy známa predovšetkým významnými archeologickými objavmi. V časti Busahegy objavili pamiatky z obdobia neskorého eneolitu, ktoré ľudia lengyelskej kultúry zhotovili

obecného zastupiteľstva (predsedom finančnej komisie), predsedom poľnohospodárskeho družstva v malej susednej obci Bruty, mnohí ho poznali z činnosti v Csemadoku, angažoval sa v okresných štruktúrach Strany maďarskej koalície a bol členom jej Republikovej rady. Nič z jeho dovtedajšej činnosti však nezadávalo príčinu na taký tragický koniec. Našťastie ani vtedy a ani dnes nikomu nenapadlo spájať

približne pred šesťdesiatimi rokmi. Už historický vývoj Svodína je vlastne príkladom spolužitia niekoľkých národností - skladal sa z takzvaného maďarského a nemeckého Svodína a žili tu Slováci, Moravania, Maďari i Nemci.

„POMŮŽEME VDOVE, KTORÁ MÁ HROZNÝ STRACH“ nechal sa počuť nad rakvou neobehého Miklósa Duray. Na pohrebe Zoltána Sáraia sa zúčastnila špička ústredných i okresných orgánov SMK, bývalí kolegovia poľnohospodári, mnoho zahraničných hostí, televíznych štábov a médií. V emotívnej atmosfére znelo spoločné želanie - vypátrať vraha. Už po niekoľkých mesiacoch sme sa však z obce dozvedeli rozpačité reakcie: „Predstavte si - namiesto toho, aby sa vyšetrovatelia snažili nájsť vinníka, zamerali sa na Zoliho manželku.“ Nedávno istý slovenský denník uverejnil materiál, podľa ktorého v manželstve Zoltána Sáraia skutočne všetko nebolo v poriadku a dokonca obaja partneri mali mimomanželské styky. Pointou článku je indícia, podľa ktorej páchatel brutálnej vraždy je väzňom jedného slovenského nápravnovúchovného zariadenia. Spomínaný článok si všimli aj vo Svodíne, ktorý sa údajne v tejto záležitosti delí na dva tábory. Jeden „sa postavil na stranu vdovy Sáraiovej, ten druhý kvitoval snahu rodičov a sestry Zoltána, ktorí sa nechceli zmieriť s utlmeným vy-

šetrovaním.“ Konečné slovo bude patriť orgánom činným v trestnom konaní, my sme sa od starostu obce Dezidera Nágela skôr chceli dozvedieť, aká nálada v súčasnosti prevažuje medzi obyvateľmi - sympatie k jednej či druhej strane, zvedavosť alebo nebudaj strach z následkov prípadného odhalenia?

„Samozrejme sa o tom ešte stále hovorí. Nedá sa povedať, že by sa verejná mienka naklňala na jednu či druhú stranu. Ľudia sledujú udalosti skôr zo zvedavosti ako sympatie. Netrúfam si vyjadrovať sa, či sú vyšetrovatelia na správnej stope - ale v každom prípade od tragédie prešli už dva roky bez konkrétneho výsledku. Najlepšie by bolo celú záležitosť už nejakým spôsobom vyriešiť.“

Text a foto: Miroslav ANTONI

♦ „Utekal nám naproti. Spadol a tu v jarku sme ho uhasili,“ ukazuje očitý svedok celej tragédie (obr. dole). Dovedli ho do krčmy. Stál vedľa pultu a polievali ho vodou z pivových „kriglov“. „Ešte sa s nami rozprával a potom sa vyčtyl domov“ (obr. hore).

